

Barcelona Gallery Weekend

18—21
09.
2025

+
THE COLLECTOR IS PRESENT
8 — 11.05.2025

Barcelona Gallery Weekend

Barcelona Gallery Weekend, projecte de l'associació **ArtBarcelona.Galleries**, ha celebrat la seva **11a edició del 18 al 21 de setembre de 2025**.

A través d'un esdeveniment col·lectiu, Barcelona Gallery Weekend inaugura cada any la temporada artística reunint un **programa d'exposicions en galeries d'art contemporani i modern de Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat, en horari ampliat d'obertura, que es complementa amb una rica agenda d'activitats en galeries i espais col·laboradors**.

Com a novetat, l'edició 2025 ha estrenat el **programa FLASH**, format per nou propostes expositives disponibles únicament els dies propis del festival (del 18 al 21 de setembre), convivint amb les exposicions del programa general que seguirien en curs algunes setmanes més.

Paral·lelament, **del 8 a l'11 de maig** va tenir lloc la tercera edició de **The Collector is Present**, el programa fruit de la col·laboració entre col·leccionistes i galeristes de Barcelona Gallery Weekend, que ideen un projecte conjuntament per presentar-lo a la galeria. El resultat ha estat un programa d'exposicions i activitats dirigides a tots els públics, en què el col·leccionisme té un paper protagonista.

1. Programa expositiu

24 galeries · 24 exposicions al programa general · 9 projectes flash

3 Punts Galeria

Gerard Mas

ADN Galeria

Regina José Galindo & Avelino Sala
[FLASH!] Carlos Pazos & Georges Brecht

àngels barcelona

Rogelio López Cuenca
[FLASH!] Rogelio López Cuenca

Bombon Projects

Eva Fàbregas
[FLASH!] Josefa Tolrà,
a cura de Pilar Bonet

Chiquita Room

Mari Chordà & Bruno Munari
a cura d'Àngels de la Mota

Dilalica

Ariadna Guiteras & Lauren Gault

ethall

Julia Spinola
[FLASH!] Itziar Okariz

Fuga

Rosell Meseguer

Galería Alegría

Ken Sortais

Galeria Marc Domènech

Benjamín Palencia & José Luis Serzo
[FLASH!] José Gutiérrez Solana,
Francisco Bores, Manuel Ángeles Ortiz,
Julio González, Joaquín Peinado,
José Caballero, Hernando Viñes,
Joaquín Torres-García

galeria SENDA

Aryz - Octavi Arrizabalaga

House of Chappaz

Raisa Maudit

Mayoral

Jordi Alcaraz, Efrén Álvarez, Barquero, Jean-Michel Basquiat, Nadjib Ben Ali, Magda Bolumar, Fernando Botero, Clara Cebrián, Mari Chordà, Salvador Dalí, Élan d'Orphium, Eulàlia Grau, Victor Jaenada, Marc Larré, Wifredo Lam, Xavier Mañosa, Joan Miró, José Pérez Ocaña, El Palomar, Pablo Picasso, Martina Pla, Lúcia Prancha, Amèlia Riera, Rita Sala, David Rodríguez Caballero, Antonio Saura, Niki de Saint-Phalle, Antoni Tàpies, Rachel Valdés.
A cura de Pedro G. Romero

Palmadotze (pop-up a Barcelona)

[FLASH!] Susanna Inglada

Pigment Gallery

Manolo Sierra
[FLASH!] Manolo Sierra

Prats Nogueras Blanchard

Christo i Jeanne-Claude

ProjecteSD

LUCE
[FLASH!] Hans-Peter Feldmann

RocioSantaCruz

Dionis Escorsa

Sala Parés

Carlos Forn

SELTZ by RitterFerrer

Cristina de Middel / Iván Forcadell

Suburbia Contemporary

Giovanni Ozzola
[FLASH!] Giovanni Ozzola

Taché Art Gallery

Javier Pérez

Victor Lope Arte Contemporáneo

Clara Adolphs

Zielinsky

Marcelo Brodsky

***Flash:** disponibles només del 18 i el 21 de setembre.

3 PUNTS GALERÍA

Consell de Cent, 317, 08007 Barcelona
3punts.com

Gerard Mas Pathscope

«Pathscope», la mostra individual que presento en 3 Punts Galeria, coincidint amb el Barcelona Gallery Weekend 2025, és una lleu mirada retrospectiva en el camí, una oportunitat per a veure el meu treball recent alhora que obres anteriors per a observar amb distància el trajecte recorregut.

Presento aquí obres noves, nascudes de l'impuls de continuar creant, però també del desig de mirar enrere.

Reviso anys de treball amb esperit crític i constructiu, i em sento satisfet.

Reflexiono sobre els materials que m'han acompanyat —fusta, resina, pedra, alabastre, etc. i sobre l'ideari figuratiu que ha donat forma a la meva obra. Aquesta exposició és un exercici de síntesi i perspectiva, Una mirada en profunditat que alimenta l'impuls de continuar explorant.

ADN GALERIA

Mallorca 205, 08008 Barcelona
adngaleria.com

Regina José Galindo: Glass Ceiling Avelino Sala: These Machines Kill Fascism

La proposta reflexiona sobre desigualtat i la productivitat. La noció de treball associat a la desigualtat laboral (femenina) és explorat per l'artista Regina José Galindo (Ciudad de Guatemala, 1974) mitjançant la seva investigació «Glass Ceiling», que uneix performance, vídeo i fotografia. La desigualtat i la distopia associades al colonialisme i la guerra, ben actuals dins un present distòpic on la indústria bèl·lica torna a ser un horitzó al qual es supediten les necessitats social, són els temes que tracta Avelino Sala (Gijón, 1972) amb les seves obres que dialoguen amb la presentació de Regina José Galindo..

ADN GALERIA [FLASH]

Mallorca 205, 08008 Barcelona
adngaleria.com

Carlos Pazos & George Brecht La paradoja del no

El projecte presenta una falsa retrospectiva, basada en dos artistes: Georges Brecht (Nova York, 1926 –Còlònia, 2008) i Carlos Pazos (Barcelona, 1949) que ni van formar un tàndem en vida ni van coincidir en una escena comuna. Malgrat això, el deute i la capacitat d'entendre's mútuament permet pensar-los com si fossin el mateix artista o com si, malgrat tractar-se de dues persones diferents, estiguessin tractant el mateix corpus d'obra. El primer parlava d' "Objectes-esdeveniment", el segon de "Peces climàtiques". Una forma de re-pensar l'"objet-trouvé", el "ready-made" però des del caràcter escènic i la teatralitat. Aquesta aproximació permet no només reivindicar Brecht a partir de Pazos, i Pazos a partir de Brecht, sinó de dinamitar el concepte de retrospectiva i replantejar-nos els sistemes institucionalment acceptats de presentació i comercialització de l'art. La figura de Robert Filliou completarà el projecte.

ÀNGELS BARCELONA

Pintor Fortuny 27, 08001 Barcelona
angelsbarcelona.com

Rogelio López Cuenca PI©A\$\$O™

Des de fa anys, Rogelio López Cuenca (Málaga, 1959) treballa en un inesgotable arxiu: imatges, documents, objectes, referències que mostren com la imatge de Picasso ha circulat per mitjans, institucions i campanyes de tota mena. A través d'aquest arxiu, l'artista analitza com aquesta figura mítica —el geni, la icona cultural, la marca— ha estat transformada en un producte de consum més, perfectament adaptat a la lògica de l'espectacle i al mercat del turisme cultural. «PI©A\$\$O™» és una selecció, derivació i reformulació de treballs que van formar part del projecte homònim realitzat en 2023/24 en diferents museus estatals amb motiu de celebració de l'any Picasso, juntament amb alguns treballs previs entorn del fenomen. A través d'una estratègia d'infiltració crítica, Rogelio aborda la figura de Picasso com un signe cultural hipertrofiat, convertit en marca registrada, recurs turístic, icona nacional i fetitxe de consum global.

ÀNGELS BARCELONA [FLASH]

Pintor Fortuny 27, 08001 Barcelona
angelsbarcelona.com

Rogelio López Cuenca PI©A\$\$O TV

En l'espai minicinema presentem una sèrie de vídeos realitzats per Rogelio López Cuenca (Málaga, 1959) sobre l'explotació en els mitjans audiovisuals de la figura i la marca Picasso. Aquests vídeos formen part del projecte exposat en 2023/24 en diferents museus estatals amb motiu de celebració de l'any Picasso. Els vídeos seleccionats aborden la nissaga romàntica del mite de l'artista genial i la seva popularitat, les contradiccions de l'artista enmig del soroll publicitari i el paper de l'art, l'abús del nom del pintor per marques comercials o la utilització del seu nom per a promocions immobiliàries d'alt estànding.

BOMBON PROJECTS

Trafalgar 53, local B, 08010 Barcelona
bombonprojects.com

Eva Fàbregas Swell

L'exposició presenta un conjunt d'escultures d'Eva Fàbregas (Barcelona, 1988) amb materials que són majoritàriament no orgànics. Amb el temps, però, les seves tècniques i coneixements sobre matèria flexible i elàstica han inventat gairebé una substància que li permet crear tensió i volum de formes sense precedents.

La idea de tensió s'intensifica amb la textura de les escultures: la pell de les obres apareix esquerdada, gairebé erosionada, semblant una densa xarxa de vasos sanguinis, formant una superfície semblant al teixit visceral. Per un moment, ens preguntem si pertanyen a l'espai on són amb nosaltres —o si van escapar d'un cos i van aterrar a l'espai després de nombroses aventures. En mirar-les, sabem que no pertanyem al mateix regne. Elles pertanyen a l'interior, mentre que l'espai de la galeria —i nosaltres— estem en una dimensió que podem anomenar “exterior” o pública

BOMBON PROJECTS [FLASH]

Trafalgar 53, local B, 08010 Barcelona
bombonprojects.com

Josefa Tolrà Deixa't créixer les ales

L'exposició «Deixa't créixer les ales» presenta una selecció inèdita de dibuixos de Josefa Tolrà (1880-1959), artista visionària i mèdium catalana, que concebia la seva pràctica com un canal entre allò visible i allò invisible. Les seves obres, realitzades en estat de trànsit, transcendeixen allò místic per situar-se en el cos com a espai de transformació i sanació.

Els seus dibuixos, realitzats sobre paper i descoberts recentment, són el resultat de la seva comunicació amb “els éssers de llum” i les ànimes dels que van marxar, com ella acostumava a dir. Tolrà entrellaça imatges i paraules en cal·ligrames d'impuls automàtic, on l'escriptura poètica i telegràfica esdevé canal per a missatges del més enllà. Sense encaixar en cap llenguatge o estil de la seva època, els dibuixos són fruit del talent i la voluntat de comunicació extrasensorial i ens conviden a mirar amb ulls nous i percebre les energies que genera la vida i les seves transformacions. Aquesta exposició és un projecte comissariat per Pilar Bonet en col·laboració amb la Fundació Josefa Tolrà-Art Visionari.

CHIQUITA ROOM

Villarroel 25, 08011 Barcelona
chiquitaroom.com

Mari Chordà & Bruno Munari

Cançó de bressol per espavilar una nena

Mari Chordà (Amposta, 1942) i Bruno Munari (1907-1998) mai no van coincidir en la vida real. Potser les seves obres han pres camins diferents, amb poques connexions conceptuals o estètiques. Tanmateix, les peces d'aquesta exposició tenen en comú el principi d'haver estat creades per jugar. «Cançó de bressol per espavilar una nena» és una exposició i també un somni: la fantasia que aconsegueix reproduir una trobada històrica que mai no va tenir lloc. Com a artistes, Munari i Chordà van considerar el joc un aspecte fonamental del desenvolupament infantil i van utilitzar les seves obres per apropar l'art al petit públic, fomentant la seva creativitat, el seu univers emocional i la seva capacitat per interactuar amb el món. Van entendre el joc com una eina essencial d'aprenentatge, esborrant també els límits entre la infantesa i l'edat. Les seves obres són materials interactius que ens conviden a jugar, experimentar i, en el millor dels casos, a crear quelcom propi.

A cura d'Àngels de la Mota amb col·laboració de Galeria Cadaqués.

DILALICA

Trafalgar 53, 08010 Barcelona
dilalica.com

Ariadna Guiteras & Lauren Gault glossia (algunes urgències)

A través d'un procés col·laboratiu que dissol les fronteres entre pràctiques individuals, Lauren Gault (Belfast, 1986) i Ariadna Guiteras (Barcelona, 1986) han construït un espai on convergeixen allò visual, allò històric i allò especulatiu. «glossia (algunes urgències)» va començar amb una pregunta: quina forma podria prendre una col·laboració? El resultat és un intent de fusionar dues pràctiques en una tercera, una cosa nova que sorgeix de l'enteniment mutu.

Com una paraula suspesa en l'aire, a l'espera de ser escoltada o compresa, «glossia (algunes urgències)» és una reflexió sobre el concepte grec d'enargeia—la qualitat de fer present l'absent a través del llenguatge—i sobre la localització material de la veu. Aquí, la suspensió funciona tant com a forma com a estratègia: una manera de sostenir. Des del sostre de la galeria pengen estructures metàl·liques ondulants que s'estenen cap a les parets, on sostenen, pressionen o aguanten escultures. Aquesta configuració forma una cadena de suports—una concatenació de materialitats que col·lapsen línies temporals i tecnologies, amplificant les seves capacitats d'interacció i generació de significat.

Julia Spínola

El vuelto

Cada exposició de Julia Spínola (Madrid, 1979) és una excusa per a pensar l'espai com un artefacte perceptiu en el qual peces i gestos es construeixen en bloc, a l'una i per relacions d'interdependència. En aquest cas, «El vuelto» posa en escena un espai “desorientat” en el qual les peces s'acumulen per zones formant àrees de taca vistes a una certa distància. Molts d'aquests elements, vists més de prop, presenten una superfície treballada per a fer llegible o visible una sèrie d'imatges que s'adaptin als volums, a la manera d'aparells rudimentaris de lectura.

ETHALL [FLASH]

Salvadors 24, 08902 L'Hospitalet de Llobregat, Barcelona
ethall.net

Itziar Okariz

Hablar en potencial

Un nombre de persones porten escrites en la pell paraules d'un text, ocult sota la roba, l'encarnen fins que la paraula s'esborra del cos, de la memòria. Només coneixen la paraula que porten, desconeixen la totalitat del text del qual formen part. No sabem qui són, fan i desfan un text que es reconstrueix d'infinites maneres.

En la imatge del vídeo es pot veure un primer pla d'un fragment d'un cos, gairebé abstracte, amb un signe escrit a bolígraf o retolador. La persona tracta de romandre immòbil enfront de la càmera, i així el temps corre en la imatge-vídeo, simulant una imatge fixa.

FUGA

Lluís el Piadós 3, 08003 Barcelona
fuga.gallery

Rosell Meseguer Mc City

«Mc City», es la inesperada y especulativa construcción de la ciudad, en este caso, Miami en contraposición pero también en asociación a la construcción de la ciudad europea, dando visibilidad al exceso frente a lo invisible, y también a los modos de especulación, deseo y oferta del mercado capitalista.

El proyecto parte de la creación de archivos locales a partir del periódico: The Miami Herald, en diálogo con periódicos españoles. Son las noticias –los titulares– que se publican en la prensa, las que nos sitúan en los diversos barrios que construyen la ciudad marcando a la sociedad que la habita y dotándola de capas de información visual, numérica y conceptual.

GALERÍA ALEGRÍA

Ronda de la vía 7, 08903 L'Hospitalet, Barcelona
galeriaalegria.es

Ken Sortais

Lo inverso es recíproco

L'aire sempre ha estat essencial en la producció de Ken Sortais (Paris, 1978). El seu treball s'enfoca principalment entorn de la producció del que ell anomena 'Sculpt'air' (escultures inflables) i consisteix a fer motlles - amb un làtex líquid lletós, fi, elàstic i resistent fet per ell - de diferents tipus d'objectes (estàtues públiques, motors, portes, tombes). Aquests motlles donen lloc a versions detallades, però desordenades i desfigurades, del subjecte inicial, i a més es modifiquen per l'aire que els omple.

«L'invers és recíproc» és un univers on els oposats s'atreuen mútuament. Al llarg del camí, un pot trobar-se amb una tomba, amics reunits al voltant d'una taula, un vigilant de cementiri i un eixam de mosques. L'aire és el fil conductor — un alè vital i sufocant, macabre i còmic. - Ken Sortais.

GALERIA MARC DOMÈNECH

Passatge Mercader 12, 08008 Barcelona
galeriamarcdomenech.com

Palencia Vs Serzo.

Preludi d'una III Escuela de Vallecas

Cap al 1927, Benjamín Palencia (Albacete 1894 - Madrid 1980) i Alberto Sánchez (Toledo, 1895 - Moscú, 1962) van iniciar l'Escola de Vallecas amb el propòsit de renovar l'art espanyol des de dins, en contraposició a les avantguardes establertes a París. Per a això, prenen com a font d'inspiració els paisatges perifèrics de Madrid, explorant els descampats i suburbis de Vallecas. Aquesta escola aspirava a crear una expressió artística innovadora i avantguardista, però profundament arrelada en el seu context. Amb el temps, s'hi van afegir altres artistes, entre ells Maruja Mallo, que va aportar una visió cosmopolita i va integrar elements del surrealisme i el cubisme.

Serzo (Albacete, 1977), inspirat en l'obra del seu paisà Benjamín Palencia, proposa un diàleg creatiu que explora la possibilitat de refundar l'Escola de Vallecas, recuperant l'esperit de renovació artística que va caracteritzar les generacions anteriors. La idea d'una III Escuela de Vallecas fa temps que ronda pel cap de Serzo. A través de les obres seleccionades per a aquest projecte, l'artista especula i albira una sèrie d'accions interdisciplinàries que reten homenatge tant a l'obra de Palencia com al llegat de la històrica aventura vallecana.

GALERIA MARC DOMÈNECH [FLASH]

Passatge Mercader 12, 08008 Barcelona
galeriamarcdomenech.com

Col·lectiva. Al voltant de l'Escuela de Vallecas. De José Guitierrez Solana a Hernando Viñes

L'exposició mostra l'ambient artístic que es va desenvolupar a Espanya al voltant de les dues Escuelas de Vallecas entre el 1927 i el 1942.

La intenció és contextualitzar l'escena artística d'aquella etapa, exposant obres de molts dels artistes més rellevants de l'època com: Manuel Ángeles Ortiz (1895-1984); Francisco Borel (1898-1972); Germán Cueto (1893-1975); Julio González (1876-1942); José Gutiérrez Solana (1886-1945); Alberto Sánchez (1895-1962); Joaquín Torres-García (1874-1949); Hernando Viñes (1904-1993).

HOUSE OF CHAPPAZ

Ca l'Alegre de Dalt 55 baixos c, 08024 Barcelona
houseofchappaz.com

Raisa Maudit

Una ascensió en espiral. Mirar enrere des de la fi

L'obra de Maudit es proposa crear un nou codi per a la possibilitat d'escletxes en el dogma hegemònic, fuites dins els nostres entorns higiènicament continguts definits per la vigilància digital i les reculades democràtiques. Les obres penetren la rigidesa de les institucions a través del seu ethos de fluïdesa subversiva, catalitzant esvorancs expansius en el complex teixit del sistema de l'art. Des de la Virreina, els símbols de les beguines s'escampen per Barcelona fins a l'espai de House of Chappaz, que els projecta encara més lluny a través d'un forat de cuc cap a Paris Internationale —zones connectades pels fils tangibles de les relacions personals internacionals i els seus espais subterranis. Dues escultures de beguines s'impliquen mútuament, una esdevé multitud, i s'obre un portal entre els dos llindars dreçats del coneixement prohibit. Aquests portals deixen al descobert les connexions socials que sempre penegen, invisiblement tibants, al voltant de les relacions intel·lectuals, econòmiques, culturals i institucionals.

GALERIA SENDA

Trafalgar 32, 08010 Barcelona
galeriasenda.com

ARYZ — Octavi Arrizabalaga PRELUDIO

«PRELUDIO» continua la línia iniciada per la sèrie Vestigio, en la qual l'artista Aryz – Octavi Arrizabalaga (Palo Alto, 1988) estableix un diàleg amb alguns dels creadors que han influït en la seva trajectòria. En aquesta ocasió, presenta una sèrie d'olis de gran format concebuts com petits diàlegs visuals amb els grans mestres de la pintura. Cada obra constitueix un tribut a la tradició pictòrica clàssica i a alguns dels seus temes fonamentals.

Des d'una perspectiva contemporània, Aryz reconeix el llegat de la pintura tradicional i reivindica l'ofici del pintor com a mitjà legítim d'expressió i transmissió cultural. «PRELUDIO» es configura, en essència, com un pont entre passat i present: un retorn deliberat a la tradició pictòrica que funciona com a introducció o obertura a una proposta artística més experimental encara per revelar.

Col·lectiva: La monnaie vivante

«La monnaie vivante» és el títol d'un assaig i una sèrie de treballs performatius i fotogràfics que va impulsar Pierre Klossowski el 1970. Ben aviat, Michel Foucault el va rebre com el llibre més important de la seva època. Excés, energia, dissolució: així defineix Maurice Blanchot el cos del nostre temps després d'haver llegit les seves línies. En aquesta contradicció, Pierre Molinier s'havia anticipat amb una sèrie de fotografies en què equiparava el cos, ficcionat, artificial amb l'obra d'art: "L'Oeuvre, le peintre et son fetiche". Però, llavors, què pot un cos? Si tot queda reduït a mera mercaderia, com podem ser un cos que no anteposi el valor de canvi al valor d'ús? O el problema és el valor, l'avaluació, l'examen? Així, aquest catàleg d'òrgans aspira a ser un cos i esdevé una singularitat, en un subjecte, en un ciutadà. Què és, llavors, un cos?

Amb obra de: Jordi Alcaraz, Efrén Álvarez, Barquero, Jean-Michel Basquiat, Nadjib Ben Ali, Magda Bolumar, Fernando Botero, Clara Cebrián, Mari Chordà, Salvador Dalí, Élan d'Orphium, Eulàlia Grau, Victor Jaenada, Marc Larré, Wifredo Lam, Xavier Mañosa, Joan Miró, José Pérez Ocaña, El Palomar, Pablo Picasso, Martina Pla, Lúcia Prancha, Amèlia Riera, Rita Sala, David Rodríguez Caballero, Antonio Saura, Niki de Saint-Phalle, Antoni Tàpies, Rachel Valdés

Pedro G. Romero, comissari de l'exposició.

PALMADOTZE POP-UP [FLASH]

Ptge. Mercader, 18, 08008 Barcelona
palmadotze.com

Susanna Inglada It's You

Per primera vegada, Inglada s'allunya de la representació del cos humà per explorar un univers orgànic, on grans estructures vegetals —flors, arrels, tiges i escorces de dimensions monumentals— transformen radicalment l'espai expositiu. Les formes emergeixen del sostre, invertint la percepció habitual i convidant l'espectador a perdre's en un escenari que qüestiona els límits entre terra i cel.

La peça s'inspira en el testimoni d'una teixidora wayuu de Colòmbia, que concep la natura com un ésser viu amb qui mantenir una relació de respecte i cura. Aquesta visió ressona en l'artista, vinculada personalment i familiarment al món rural, i li serveix per reflexionar sobre la pèrdua de coneixements ancestrals i la necessitat de recuperar la connexió amb els cicles naturals.

Amb «It's you», Susanna Inglada ens proposa una experiència visual i emocional que interpel·la el cos i la consciència, en una crida poètica a restablir la nostra relació amb la natura des d'una nova mirada: més atenta, humil i viva.

PIGMENT GALLERY

Trafalgar, 70, 08010 Barcelona
pigmentgallery.es

Manolo Sierra

El llàpis, les coordenades i el mar

Llàpis sobre paper és la tècnica preferent en aquesta mostra. La aparent simplicitat d'aquest procediment fa anys que em captiva. El grafit pot ser el segon o tercer mineral més antic de l'Univers. El terme grafit deriva del grec «γράφειν» (graphein) que significa «escriure» i és sabut que el grafit s'utilitza principalment per crear la punta dels llapis.

En la meua obra l'escriptura forma part del principi de les peces, com els esbossos i en aquesta línia de treball he necessitat situar-me en la idea d'origen. Hi ha sempre una intenció clara de captar moments, llocs, persones i coses determinants d'un moment vital. El llapis m'ha permès una mena de repàs o reinici de la situació. He cercat en el meu origen i he mirat el present, carregat de salnitre.

L'exposició està dividida en dos blocs: hi ha uns dibuixos que estan extrets de l'àlbum familiar: avis, pares, oncles... i n'hi ha d'altres que estan dibuixats del natural i aquests mostren persones, paisatges i llocs viscuts, quotidians i propers. Entre l'origen, la llunyania i el present hi ha la recerca que batega en aquests dibuixos.

PIGMENT GALLERY [FLASH]

Trafalgar, 70, 08010 Barcelona
pigmentgallery.es

Manolo Sierra Extracció

Manolo Sierra (Cádiz, 1973) se situa a les antípodes del seu mètode de treball habitual i de la seva manera d'entendre l'activitat pictòrica.

El vídeo presenta un pintor que aparenta estar immers en el seu procés creatiu, tot i que el contingut suggereix una escenificació curosament dissenyada. Des dels primers segons, es percep una construcció estètica centrada més en la imatge de l'artista que en l'autenticitat de l'acte creatiu. El pintor organitza materials, barreja colors i fa gestos calculats davant del llenç, però sense evidenciar un desenvolupament real de l'obra. Les pinzellades semblen coreografiades i no generen canvis significatius, fet que indica que l'obra ja estava definida o conclosa prèviament. La il·luminació, la música i els enquadraments reforcen aquesta teatralitat, prioritzant la forma per damunt del contingut. Més que documentar un procés artístic genuí, el vídeo funciona com una representació idealitzada de l'acte de pintar, dirigida a una audiència suposada que valora allò visual per sobre del contingut. En aquest sentit, s'allunya de l'art com a recerca expressiva i s'apropa a una estètica publicitària amb un rerefons crític.

PRATS NOGUERAS BLANCHARD

Méndez Núñez 14, 08003 Barcelona
pratsnoguerasblanchard.com

L'arquitectura del no construït. Projectes no realitzats de Christo i Jeanne-Claude

Els projectes no realitzats de Christo i Jeanne-Claude mai van ser somnis abandonats: eren obres concebudes íntegrament que cobraven vida a través de dibuixos, maquetes i visions. Per a ells, el procés mateix era l'obra d'art: des del primer esbós fins a les audiències públiques, des dels estudis d'enginyeria fins a les negociacions polítiques. Cada projecte –ja fos embolicar un monument, construir una mastaba o cobrir passarel·les amb tela– era imaginat amb precisió, intensitat i independència. Van rebutjar encàrrecs i patrocinis, amb la convicció que la veritable llibertat era el seu únic material. Moltes propostes es van veure frenades per la burocràcia, unes altres, pel pas del temps o canvis d'interessos; però totes van ser abordades amb la mateixa dedicació que a les seves obres realitzades. Els dibuixos –amb capes de fotografies, mostres de tela, pintura al pastel i pintura industrial– no eren preparatius, sinó manifestacions. Aquests projectes perduren com a actes d'imaginació radical que desafien les definicions convencionals d'escultura i permanència. No realitzat no significa incomplet. Per a Christo i Jeanne-Claude, la idea ja era una forma. Fins i tot sense arribar a construir-se, aquests projectes existeixen, amb claredat, convicció i presència.

PROJECTESD

Passatge de Mercader 8, 08008 Barcelona
projectesd.com

LUCE

Buscant on no hi ha res

La pràctica artística de LUCE (València, 1989) neix lligada als seus passejos per la ciutat i la seva perifèria. El seu treball es tradueix, majoritàriament, a intervencions "site-specific", en composicions fotogràfiques que documenten les seves accions, en obra sobre paper, així com en peces creades a partir d'objectes que troba a les seves derives per la ciutat. L'escriptura és una part fonamental del seu discurs i s'estén en tota la seva obra.

A la seva segona exposició individual a ProjecteSD, Buscant on no hi ha res, es relacionen un bon nombre d'obres sobre paper i de petit format per a configurar un espai mural que funciona com una cartografia, un registre de la pràctica de LUCE, un relat dels seus trànsits per la ciutat. Tot això combinat amb obres objectuals de major envergadura, a través de les quals l'artista revela una sorprenent capacitat per a detectar rastres excepcionals i una profunda versatilitat per a treballar amb contextos i mitjans no tradicionals.

PROJECTESD [FLASH]

Passatge de Mercader 8, 08008 Barcelona
projectesd.com

Hans-Peter Feldmann Feldmann: Com a casa

L'obra d'Hans-Peter Feldmann (1941-2023), serà objecte d'una extensa exposició al Kunstpalast de Düsseldorf el setembre de 2025. Aquesta serà la primera retrospectiva després de la seva mort el maig de 2023 i l'última exposició en la qual l'artista va participar activament.

Amb motiu d'aquest tribut pòstum al gran artista, totes les galeries que treballem amb Feldmann ens unim al setembre, coincidint amb la data d'inici de la mostra en el Kunstpalast, per a presentar la seva obra. ProjecteSD proposa com a part del programa FLAIX del BGW, rendir un homenatge a l'artista. Es tracta de crear, a l'espai d'entrada de la galeria, una zona íntima en la qual es mostraran de forma no convencional algunes obres de l'autor amb els gestos característics, poc convencionals propis de l'autor. Un àmbit que intenta recrear un reduït però acollidor espai domèstic. Com a casa.

ROCIOSANTACRUZ

Gran Via de les Corts Catalanes 627, 08010 Barcelona
rociosantacruz.com

Dionis Escorsa

La campana còsmica i el llac que respira

A «La campana còsmica i el llac que respira», Dionis Escorsa (Tortosa, 1970) recupera críticament l'imaginari paisatgista burgès decimonònic, per elaborar una autobiografia ficcional emmarcada a l'herència patriarcal catalana.

Partint d'un quadre del campanar de Tavèrnoles -un poblet proper a Vic- que va pintar el seu avi ja fa gairebé un segle, ha desenvolupat -amb Albert Merino- un videomapping 3D que altera a temps real l'atmosfera de l'aquarel·la i la converteix en un rellotge i en un dispositiu de consulta meteorològica.

Aquesta metodologia s'expandeix -mitjançant una instal·lació immersiva de grans panells pintats a l'oli- al campanar semisubmergit de Sau -veí i germà del de Tavèrnoles- el nivell d'aigua del qual també es projecta recobrint la pintura.

En aquestes i altres peces, Escorsa realitza un exercici d'apropiació estilística que li permet seguir pintant com si fos el seu avi, buscant reconèixer-se no només en el seu art sinó també en la devoció que tenia per l'astronomia i descobrir les seves afinitats o repulsions amb la cultura místicoreligiosa d'aquella època, que encara pugui ser subjacent en el present.

SALA PARÉS

Petritxol 5, 08002 Barcelona
salapares.com

Carlos Forns Liber naturae

Gairebé vint anys després de la seva darrera mostra a Barcelona, Carlos Forns (Madrid, 1956) torna a la Ciutat Comtal i presenta la seva primera exposició individual a la Sala Parés. A «Liber Naturae» s'exhibeixen les seves obres dels darrers anys, combinant pintures i escultures amb una selecció d'objectes, llibres, rareses i 'curiositats parlants' que conformen la pròpia col·lecció de l'artista. Tots ells són font d'inspiració i base en la construcció del «Liber Naturae» de Forns, per a qui l'activitat pictòrica constitueix una expedició científica i un viatge iniciàtic.

Amb la seva pintura, Forns reflexiona sobre el concepte del flux constant. L'univers és un gran sistema de canvi continu, on les seves parts i els éssers que l'habiten es transformen i s'enllacen els uns amb els altres en una dansa perpètua. Cap forma és permanent, sinó que es troba en infinita metamorfosi. Forns es mou entre la reflexió profunda i el joc de conjuntar elements, espècimens o objectes de la seva col·lecció trobats en viatges o durant investigacions en el jardí del món. Els sobredimensiona, els combina establint diàlegs impensables, els metamorfoseja amb la seva mirada d'explorador entusiasta. És capaç d'establir xarxes i connexions que generen microcosmos que exerceixen d'enllaç amb els misteris de la creació i de la vida; alguna cosa així com expressions de l'univers en miniatura que, a més, s'erigeixen també com imatges de l'ànima interior – del creador i de qui les admira. Comissariada per Sergio Fuentes Milá.

SELTZ BY RITTER FERRER

Balmes, 54 08007 Barcelona
seltz.art

Cristina de Middel Cataratas

«Cataratas», de la reconeguda fotògrafa i artista visual Cristina de Middel (Alicante, 1975), Premi Nacional de Fotografia i expresidenta de Magnum Photos. Cataractes proposa una reflexió crítica sobre el mode en què veiem —o creem veure— el món, particularment en relació amb Àfrica. Una cataracta ennuvola la visió, difumina els contorns i converteix la mirada en un acte incert. En un present saturat d'imatges, on la fotografia ha perdut la seva aura de veritat per a navegar entre la sobreexposició i la sospita, de Middel aposta per assumir el desenfocament com a part del procés creatiu.

L'exposició s'articula a través d'una selecció d'obres de diferents sèries emblemàtiques de l'artista —The Afronauts, Midnight at the Crossroads, Funmilayo, Mirador i This is What Hatred Did— que qüestionen els imaginaris colonials, els relats mediàtics hegemònics i els estereotips que històricament han encotillat la representació del continent africà.

Lluny d'oferir respostes tancades, aquestes imatges funcionen com a gestos fragmentaris, preguntes visuals obertes que assenyalen els límits de la nostra perspectiva. La “cataracta” del títol al·ludeix tant a l'opacitat cultural com al torrent incessant d'imatges que condiciona la nostra percepció. En aquest context, acceptar aquest límit es converteix en el primer pas per a mirar —i comprendre— d'una altra manera.

SELTZ BY RITTER FERRER

Balmes, 54 08007 Barcelona
seltz.art

Iván Forcadell No título

Iván Forcadell (Alcanar, 1993) se situa entre l'autobiogràfic, el rural i el simbòlicament quotidià en «No título». Lluny d'oferir un eix temàtic tancat, l'exposició es construeix com una invitació oberta a l'espectador. El propi artista el defineix com un espai sense un centre fix, on caben la tradició, el camp, la natura, el folklore, la comunitat, la vida i la mort. Elements que, més que conceptes intel·lectuals, formen part essencial de la seva biografia emocional i del seu univers estètic.

Forcadell proposa una mirada lliure d'etiquetes curatorials, apostant per una experiència directa i intuïtiva amb l'obra. En lloc d'imposar una lectura, «No título» suggereix que cada visitant completi el buit del nom amb les seves pròpies associacions, afectes i records. L'exposició es converteix així en un camp fèrtil per a la interpretació, on el personal es barreja amb el col·lectiu, i el popular amb el poètic.

SUBURBIA CONTEMPORARY

Carrer de València 345, 08009 Barcelona
suburbiacontemporary.com

Giovanni Ozzola

La vida i la mort m'estan esgotant

Presentant obres creades amb una gran varietat de mitjans, incloent vídeo, fotografia, performance i escultura, l'exposició reuneix diversos dels interessos centrals en la pràctica de Giovanni Ozzola (Floència 1982), i els projecta amb un nou significat. Temporary Structure, una obra en vídeo, es configura com un monument visual, un homenatge a les coses destinades a desaparèixer. Durant uns minuts, ens transporta a diferents llocs del món. L'obra revela la realitat individual i col·lectiva com una immersió total dins d'una estructura temporal, un entorn tan dens i embolcallador com fràgil, que modela i marca l'existència abans d'extingir-se. En absència de punts cardinals, en la foscor, què ens queda? Durant una performance, les mans d'una dona dibuixen noves línies sobre una llosa d'esquist. Amb un llenguatge instintiu i ancestral, cada esgarrapada traça una nova ruta amb un destí incert, nous camins a seguir quan el nostre sistema de referència habitual, esgotat, ja no ens permet res més que fer un salt al buit. Només disposem del nostre to únic i de les empremtes del temps, elements evocats per la campana nàutica que, en la seva vida anterior, indicava la posició d'un vaixell en la immensitat del mar.

Davant nostre, s'estenen infinites possibilitats de direcció. Immersos en aquesta incertesa, l'impuls cap a un nou horitzó lluita contra la por d'abandonar la nostra zona de confort, una dualitat representada per les imatges penjades a les parets. Text de Giorgia Gigliola.

SUBURBIA CONTEMPORARY [FLASH]

Carrer de València 345, 08009 Barcelona
suburbiacontemporary.com

Giovanni Ozzola The Lake Of Unknown

«The Lake of Unknown» de Giovanni Ozzola (Floència, 1982) donarà vida a una exposició dins l'exposició, un procés en transformació on l'obra no es presenta com un resultat tancat, sinó com una recerca en constant devenir. Les peces exposades s'hi afegirà una nova obra que sorgirà d'una performance realitzada el dijous 18 de setembre a les 19:30h, en un diàleg continu entre matèria, gest i temps.

En la penombra d'un espai suspès, fora del temps, un home s'acosta a una pedra de pissarra. Les seves mans, guiades per la consciència de la matèria, comencen a dibuixar signes sobre la superfície fosca. Cada incisió és una ferida lluminosa en la nit mineral, cada traç, una ruta cap a l'inconegut. El so de la pedra esquinqada omple l'aire, un eco primigeni que ressona en la memòria col·lectiva.

Com un navegant d'allò intangible, el performer segueix un impuls profund, traçant camins que recorden mapes perduts, signes d'un llenguatge arcaic que sembla emergir de les primeres expressions de la consciència humana. La pedra negra esdevé testimoni d'una obsessió, de la necessitat ancestral de deixar empremta, d'inscriure l'existència en la matèria i en el temps.

TACHÉ ART GALLERY

Carrer Trafalgar 70 bajos, 08010 Barcelona
carlestache.com

Javier Pérez Genometrías

«Genometrías», la tercera exposició del reconegut artista Javier Pérez (Bilbao, 1968) a la galeria i primera en el marc del Barcelona Gallery Weekend, reflexiona sobre l'obsessió humana per mesurar-ho tot: temps, espai, identitat, emocions. Pérez qüestiona si és possible trobar formes més orgàniques i emocionals de mesura, basades no en paràmetres científics, sinó en experiències individuals: els batecs del cor, la respiració, o els passos cap al que estimem o temem. Amb aquesta proposta, l'artista convida a redefinir la nostra percepció de l'entorn desd'una perspectiva més subjectiva i sensorial.

Javier Pérez va representar Espanya a la Biennal de Venècia el 2001 i la seva obra forma part de destacades col·leccions internacionals com el Centre Pompidou, Guggenheim Bilbao i Palais de Tòquio entre moltes altres. La mostra es podrà visitar a l'espai del carrer de Trafalgar 70 des del 18 de setembre fins al 29 de novembre.

VICTOR LOPE ARTE CONTEMPORÀNEO

Aribau 75, 08036 Barcelona
victorlope.com

Clara Adolphins Through The Trees

A partir de fotografies anònimes trobades, l'obra de Clara explora la noció del temps i la memòria. A l'artista li fascina la pregunta de què queda després que un moment ha passat, i cerca constantment imatges i fotografies que li diguin alguna cosa. Les troba en grans quantitats en Internet o en herències de persones mortes, normalment rebutjades, i creu que això es deu al fet que la gent no vol destruir-les. Li agrada la idea que aquests moments en el temps, oblidats fa temps, cobrin nova vida davant el públic. Hi ha una cosa familiar en aquestes imatges. Tenen una qualitat universal, com si coneguéssim a aquestes persones.

Adolphins pinta ràpidament, a vegades fent múltiples pintures de la mateixa imatge, intentant recrear la vida de la fotografia. A través d'aquest procés, la vida del moment registrat s'ha restaurat i, en certa manera, continua existint. Això és el que més li interessa. Quina és la prova més veritable del temps, la fotografia o la pintura?

ZIELINSKY

Passatge de Mercader 10, 08008 Barcelona
zielinskyart.com

Marcelo Brodsky Traces Of Violence

Aquesta mostra reuneix l'obra més recent de l'artista, composta per una sèrie de fotografies històriques preses a principis del segle XX que documenten el genocidi ocorregut a Namíbia, quan encara era una colònia alemanya a l'Àfrica. A partir d'aquests documents, Brodsky realitza una sèrie d'apropriacions i insercions que conviden a reflexionar sobre el violent passat colonial. Com en els seus treballs anteriors, l'artista amplia les imatges i hi intervé a mà amb ceres i aquarel·la, i hi afegeix frases curtes que donen veu a les víctimes o testimonis. Tanmateix, en aquesta sèrie en concret, la veu i la perspectiva són les dels colonitzadors: "Vam esclavitzar els vostres fills." Hi ha una sensació de malestar davant d'imatges que mostren la violència de manera explícita. Brodsky no només presenta les obres com a documents visuals, sinó que les converteix en vehicles de memòria. L'exposició es completa amb una peça realitzada en col·laboració entre l'artista i el grup de recerca Forensic Architecture.

2. Activitats i itineraris

2.1. A les galeries

Una rica agenda de **xerrades i diàlegs amb artistes i professionals d'altres disciplines, performances, tallers, presentacions de publicacions i lectures, i visites comentades per artistes, galeristes i curadores** va complementar les exposicions al llarg de quatre intensos dies.

També s'han dissenyat tres tipus d'itineraris, oferint maneres diferents d'aproparse a les galeries:

- **Rutes guiades ARCO *GalleryWalks***

En col·laboració amb la Fundació ARCO, 16 rutes guiades per professionals a les galeries, on galeristes i artistes van donar a conèixer les seves exposicions de primera mà, fomentant l'apropament del públic general a l'art contemporani.

- **BGW FAMILIAR**

La curadora Alexandra Laudo [Heroínas de la Cultura] ha dissenyat i conduït tres visites actives per a famílies amb la canalla. A través d'activitats participatives, com ara jocs i diàlegs, els i les nenes, així com les persones adultes que els van acompanyar, es van apropar a l'obra de Susanna Inglada al pop-up de Palmadotze (imatge a sota), Carlos Pazos i Georges Brecht a ADN Galeria, i Christo i Jeanne-Claude a Prats Nogueras Blanchard.

- **COP DE COR**

Set veus rellevants del món de l'art van compartir, abans de la celebració del festival, les exposicions del programa 2026 que no es volien perdre: aquelles que, d'entrada, els van fer sentir un «cop de cor». Les seves recomanacions a les pàgines següents.

A dalt, performance de l'artista Regina José Galindo, «Glass Ceiling», a ADN Galeria; a baix, esquerra: BGW Familiar al pop-up de Palmadotze en el context de l'exposició «It's you» de Susanna Inglada; a baix, dreta: «El mundo del arte pódcast», Carmen Corbera i l'artista Iván Forcadell a Seltz by Ritter Ferrer. Fotos: Cecilia Díaz Betz, BGW2025.

Cop de cor

Imma Prieto, directora del Museu Tàpies.

A Bombon Projects, Eva Fàbregas i Josefa Tolrà: interessant diàleg entre passat i present a partir de la materialització de l'invisible.

A àngels barcelona, Rogelio López Cuenca: un dels referents actuals des d'una perspectiva crítica de l'ús del llenguatge.

A Dilalica, Ariadna Guiteras: binomi cos i acció, reflexió des de pensar la presència en relació a la matèria i la memòria.

A Palmadotze, Susanna Inglada: diàleg entre la petjada teatral o escènica i el dibuix com a gest mínim de representació.

A ethall, Julia Spínola i Itziar Okariz: reflexió entorn de la normativitat de l'espai en el qual s'insereix el cos, ja sigui humà o escultòric.

A Chiquita Room, Bruno Munari i Mari Chordà: duo no evident a partir del vincle entre dues figures icòniques.

A ProjecteSD, LUCE: una de les recerques més lúcides entorn de l'espai públic i l'espai urbà, i els mecanismes que s'activen o desactiven a l'hora d'atendre la comunicació.

Cop de cor

Claudia Elies, directora de La Fabra.

Bombon Projects – Deixa't créixer les ales – Josefa Tolrà – Comissariada per Pilar Bonet
Pilar Bonet ha passat una vida mirant l'obra de la Josefa Tolrà, i cada vegada té alguna cosa més a dir-nos. Sempre m'interessen aquestes figures que, com la de l'editor, acompanyen una vida sencera a l'artista. Intueixo també que serà especialment interessant el diàleg que farà amb l'obra d'Eva Fàbregas.

Chiquita Room – Cançó de bressol per espavilar una nena – Mari Chordà i Bruno Munari – Comissariada per Àngels de la Mota
Perquè no només significa poder veure l'obra de Bruno Munari a Barcelona, sinó que també podem fer-ho sota la mirada de l'Àngels de la Mota, capaç d'imaginar una trobada entre l'artista italià i la Mari Chordà.

ethall – El vuelto – Julia Spínola

La imatge de l'exposició, entre deslocalitzada i descentrada, em deixa aquella sensació estrangera que em demana seguir mirant. Tampoc no necessito cap motiu per anar a veure el que sigui que fa la Julia Spínola.

Galeria Marc Domènech – Palencia vs. Serzo. Preludi d'una III Escuela de Vallecas – Benjamín Palencia i José Luis Serzo
Tinc molta curiositat per veure aquells descampats i terrenys erms que un dia van inspirar tants artistes. Espais que ara s'han convertit en nous escenaris urbans, ja despoblats d'antigues naus i tornats a habitar per artistes contemporanis.

Prats Nogueras Blanchard – La arquitectura de lo no construido. Proyectos no realizados de Christo y Jeanne Claude – Christo & Jeanne Claude

És ocasió per veure allò que normalment no veiem, allò que queda enterrat sota un munt de papers en un estudi, i que sovint només pertany a la intimitat de l'artista o el seu cercle més estret. I també perquè és una ocasió per veure -- finalment-- tapat el monument a Colón.

ProjecteSD – Buscando donde no hay nada – LUCE

Només amb el títol ja m'imagino que podrem descobrir detalls de coses que sempre han estat allà però que no hem sabut aturar-nos a observar-les. Intueixo un viatge a través d'allò que passa desapercebut, com si poguéssim ser la càmera que, a vegades, LUCE porta damunt del casc.

David Morán Álvarez, col·leccionista i editor de La Dominación Mundial.

Julia Spínola. El vuelto. ethall.

Risc, subtilesa, atzar i rotunditat són algunes de les qualitats que uneixen una artista com Julia Spínola amb un espai com el d'ethall. Coneixent la feina prèvia de l'artista i la trajectòria de la galeria, esperem sentir el vertigen del que encara no s'ha vist. L'imprevisible és sempre una condició —i no pas menor— del disseny. L'exposició més esperada.

Josefa Tolrà. Deixa't créixer les ales. Bombon Projects.

Veure obra de Josefa Tolrà a Bombon Projects és una d'aquelles coincidències perfectes que prometen revelacions. L'artista, figura fonamental de l'art mediúmnic a Catalunya, trobarà en aquesta galeria —reconeguda per la seva capacitat d'oferir noves lectures— l'espai ideal perquè redescobrim la potència del seu treball visionari. Una de les cites ineludibles de l'agenda d'aquest any a Barcelona.

Bruno Munari / Mari Chordà. Cançó de bressol per espavilar una nena. Chiquita Room.

Després de la reveladora exposició de Mari Chordà al MACBA, el seu diàleg amb Bruno Munari promet ser fascinant. La sensibilitat de Chiquita Room per teixir connexions entre art, disseny i poesia fa d'aquesta trobada una de les propostes més temptadores del BCN Gallery Weekend. La conjunció de dos artistes que han explorat la llibertat creativa des de la pedagogia i la poètica visual no podria trobar millor escenari.

La paradoxa del NO. Carlos Pazos / Georges Brecht. ADN.

La trobada entre Carlos Pazos i Georges Brecht a ADN es presenta com una d'aquelles propostes que desperten la curiositat des del mateix plantejament. Es tracta d'una trobada tan estimulante com inesperada. Les superposicions i desplaçaments que poden sorgir d'aquesta conversa impossible són motiu suficient per no perdre's aquesta proposta.

Buscant on no hi ha res. LUCE. ProjecteSD.

No sé si LUCE és l'artista urbà més dotat del nostre país, però sí l'únic que pot presumir de tenir una poètica tan àmplia com subtil. La seva capacitat per llegir la ciutat i transformar-la mitjançant intervencions tan precises com líriques troba en aquesta galeria el marc perfecte per desplegar-se. La promesa de veure com tradueix la seva particular manera d'entendre l'espai urbà al context expositiu fa d'aquesta mostra una cita essencial a l'agenda de l'esdeveniment.

Foto: Miguel de Guzmán

Cop de cor

Tobias Arndt, col·leccionista.

En el recorregut, m'agradaria proposar l'obra de **Ken Sortais (Galería Alegría)**, que potser és la que s'acosta més a la pintura. Conec bé les seves obres escultòriques, que sovint incorporen un element lúdic i exploren la relació entre el color i la forma, evocant confusions sobre la materialitat. Tinc molta curiositat per veure les seves peces murals.

Això em porta a **Raisa Maudit (House of Chappaz)**, que sovint se centra en el vídeo (o potser és només la meua mirada com a col·leccionista de vídeo?), tot interactuant amb altres mitjans com la performance, l'escenografia, el text i elements tridimensionals, i que tampoc manquen de joc i ironia. La seva mirada transfeminista i les diferents narratives que construeix posen sobre la taula qüestions que exigeixen, imperativament, un posicionament.

Regina José Galindo i Avelino Sala (ADN) proposen un diàleg en què el feminisme — també el transfeminisme— esdevé, o millor dit és, existencial. La brutalitat inimaginable dels feminicidis a Guatemala, país natal de José Galindo, marca profundament la seva obra. Recentment em va commoure profundament la seva performance i sèrie fotogràfica **Jardins de flors (2021)**, on 25 dones trans estaven cobertes amb teles de colors i romanien immòbils, formant virtualment un jardí de flors. Tinc moltes ganes de veure el seu diàleg amb l'obra d'Avelino Sala, **This Machine Kills Fascism**.

Itziar Okariz (Flash/ethall) també explora la immobilitat en la seva peça en vídeo a ethall. Mostra un fragment d'un cos amb un text escrit a mà amb bolígraf. La persona intenta romandre immòbil, simulant una imatge fixa. Per a mi, aquesta obra constitueix una peça clau en la pràctica d'Okariz, que genera significat a través de reiteracions emfàtiques de signes o llenguatge. Tot i que no fa seva l'etiqueta de "feminista" per considerar-la massa restrictiva, la seva obra investiga les crítiques a les construccions normatives de gènere.

Tot això condueix inevitablement a **Eva Fàbregas (Bombon Projects)**, que tracta temes de gènere de la manera, literalment, més lúdica possible. Les seves escultures de gran format, que representen dispositius sexuals o restes (com condons usats), conviden a adoptar una actitud més relaxada, com asseure's o estirar-se damunt d'elles, i preparar-se per fer una copa després d'un llarg dia d'art.

Juan Carlos Aguilar, col·leccionista.

Avelino Sala i Regina José Galindo a ADN Galeria: m'encanta que hi hagi contingut latinoamericà a BGW. He vist un parell de performances en vídeo de Regina José Galindo, i la veritat és que m'agrada el seu enfocament fort però delicat d'una circumstància social.

Eva Fàbregas en Bombon Projects, una de les meves artistes favorites del moment, que no necessita gaire presentació ni introducció. Té una capacitat generosa d'expressar-se plàsticament, envaint els espais i la imaginació. La seva és una proposta lúdica, orgànica i fins i tot eròtica, sense deixar de ser un treball formal i seriós.

LUCE y Hans-Peter Feldmann en ProjecteSD: Tinc posada l'atenció en LUCE, en la meravellosa simplicitat del seu treball, on col·lecta i rescata objectes descartats, oblidats, deteriorats pel pas del temps, i els dona un nou significat. Jo no em perdria aquesta exposició.

Sílvia, la galerista, té un ull molt especial, sense fanfàrria i sovint sense colors cridaners. Presenta propostes meravelloses, artistes amb una sensibilitat extraordinària i una proposta contundent.

Aquest és el cas de **Hans-Peter Feldmann**, qui al llarg de la seva carrera com a artista va mostrar al sistema que l'obra ha de ser valorada pel que és, per la idea, i no per la mida de la seva edició. Tenia una manera molt particular d'apropar-se a la memòria, de rescatar-la, de riure-se'n.

Giovanni Ozzola en Suburbia Contemporary: hi ha quelcom nostàlgic que m'atreu cap a aquesta mostra, la combinació entre l'efímer dels objectes plantejats en les imatges preses en diferents geografies simbolitzen la vida mateixa, el desgast, el passar del temps.

Marcelo Brodsky en Zielinsky: m'apassiona la tasca de rescat i investigació d'aquests galeristes, a més del fet que porten artistes no tradicionals o que no necessàriament corresponen al seu context habitual, i això és d'agrar.

No em perdo per res **Javier Pérez a Taché Art Gallery**, em desperta curiositat la mostra de **Bruno Munari i Mari Chordà a Chiquita Room**, a ethall serà la primera exposició que visiti d'Itziar Okariz, i serà una bona oportunitat per retrobar-me amb l'obra de la meravellosa dupla **Christo & Jeanne-Claude a Prats Nogueras Blanchard**.

Cop de cor

Ana Ara, directora de l'àrea artística de la Fundació Joan Miró.

Tres artistes interessants que val la pena seguir de prop en tres galeries de la ciutat que sempre s'han de visitar:

Julia Spínola a ethall,
Ariadna Guiteras a Dilalica i
Eva Fàbregas a Bombon Projects.

Artistes ja consagrats que segueixen sorprenent, en galeries amb un bon programa expositiu:
Rogelio López Cuenca a àngels barcelona i
Josefa Tolrà a Bombon Projects.

Ana Mas Salse, galerista i col·leccionista.

El món oníric i espiritual de Josefa Tolrà en Bombon Projects, artista de gran singularitat, visionària i mèdium, un univers desplegat en les seves llibretes, bellíssims brodats i dibuixos.

El diàleg entre Bruno Munari i Mari Chordà en Chiquita Room, tots dos artistes el treball dels quals admiro, en una trobada fantàsica del lúdic en la seva interacció amb el món.

Julia Spínola i el seu treball escultòric en ethall on ben segur desenvoluparà una proposta específica interessant en l'espai de la galeria.

Descobrir els projectes no realitzats de Chisto i Jeanne Claude en Prats Nogueras Blanchard, en un desplegament del procés de preparació dels mateixos des de diferents àmbits, les maquetes i dibuixos, els estudis d'enginyeria, els documents burocràtics. No per no construïts van deixar d'existir, d'algun mode.

La representació simbòlica de la naturalesa en les composicions pictòriques de Carlos Forns a la Sala Parés.

Marcelo Brodsky en Zielinsky i el seu treball com a artista i activista, que desplega en sèries fotogràfiques intervingudes com una forma alternativa de llenguatge visual i conceptual de com, a partir de la memòria privada, narra històries col·lectives en successos històrics de gran impacte.

2.

Activitats i itineraris

2.2.

En col·laboració amb entitats locals

Barcelona Gallery Weekend col·labora amb entitats i esdeveniments que tenen lloc a Barcelona amb el fi de generar sinergies i unir forces per enriquir conjuntament el teixit cultural i artístic de la ciutat. En l'edició 2025:

CaixaForum va acollir la presentació del programa de BGW2025, una trobada amb la comunitat artística local coincidint amb *The Collector is Present* al mes de maig;

a **Casa Bonay** va tenir lloc «Pleasure, Vision, Desire, Necessity... Meanderings for Collecting Art», una conversa sobre els motius, formes i implicacions del col·leccionisme d'art. Moderada per **Georgia Taglietti** i amb la participació de **Lorena Pérez-Jácome**, col·leccionista i impulsora de **Collegium** i el pòdcast *Arte en diàlogo*, **Sara Piccini**, directora de la **Collezione Maramotti**, i **Andrea Rodríguez Novoa**, directora de BGW PRO;

Museu Tàpies, **MACBA**, **Fundació Vilacasas**, **Espai13 de Fundació Joan Miró**, **Museu Habitat**, la **Col·lecció Casacuberta Marsans** i **The Social Hub** van oferir visites exclusives i espais de trobada per professionals i col·leccionistes;

les artistes **Julia Spínola** —que presentava «El vuelto» a **ethall**—, **Dionis Escorsa** —«La campana còsmica i el llac que respira» a **RocioSantaCruz**— i **Eva Fàbregas** —«Swell» a **Bombon Projects**— han obert les portes dels seus estudis per compartir els seus processos de treball;

l'Escola Superior de Disseny **ESDI** i l'artista **LUCE** —representat per **ProjecteSD**— han col·laborat en el disseny i producció de les bosses oficials de BGW2025;

BGW ha oferit visites guiades a les galeries per a membres d'entitats locals, i ha facilitat l'agenda expositiva d'una vintena de museus i centres d'art col·laboradors als convidats i convidades PRO.

Visita d'estudi amb l'artista Dionis Escorsa.
Foto: Cecilia Díaz Betz.

3. THE COLLECTOR IS PRESENT

8 — 11 maig

The Collector is Present és el programa fruit de la col·laboració entre col·leccionistes i galeristes de BGW que, durant un cap de setmana llarg, desenvolupen conjuntament un projecte a la galeria.

16 dels i les 24 galeristes participants a BGW2025 van convidar un total de 23 col·leccionistes a involucrar-se a la programació dels seus espais. El resultat: una agenda oberta a tota la ciutadania que va posar el focus en la relació que s'estableix entre galerista-col·leccionista-artista, en el fet de col·leccionar art i en les diferents maneres d'apropar-se a l'art a través d'exposicions, diàlegs, trobades, visites comentades i converses a les galeries participants.

PROGRAMA THE COLLECTOR IS PRESENT 2025 AQUÍ

A dalt, els col·leccionistes Tales Tommasini i Manuel Lomas presenten «Digital Art Show» a House of Chappaz; a baix, conversa entre l'artista Marina Vargas i el col·leccionista Manuel Expósito, moderada per Mariella Franzoni, en el context de l'exposició a ADN Galeria amb motiu de The Collector is Present «Connexions, relacions, revelacions»: obres de Marina Vargas dins la col·lecció de Manuel Expósito, en diàleg amb les peces de la mateixa artista exposades en la seva individual al Museo Nacional Thyssen Bornemizsa de Madrid. Fotos: Cecilia Díaz Betz.

A dalt, ethall convida els integrants de Caniche Editorial a presentar una peça d'Itzar Okariz que forma part de la seva col·lecció; a baix, la col·leccionista Cristina Arribas presenta «Cielito lindo», un projecte expositiu a Chiquita Room a partir de la seva extensa col·lecció de postals. Fotos: Cecilia Díaz Betz.

A dalt, Galería Alegria convida Guillermo de Barnola a parlar de la important i heterogènia col·lecció que el seu germà, el reconegut galerista Antonio de Barnola (1954—2014), va acumular durant tota la seva vida. A baix, conversa entre Enric Asensa i Lluís Bassat en el context de l'exposició «Cap a dalt i cap a baix» (1980), en què l'obra d'Asensa pertanyent a la col·lecció de Bassat conviu amb les peces de l'exposició «Back to Black, Chapter II» del mateix artista a la galeria Fuga. Fotos: Cecilia Díaz Betz.

Fundacions, empreses i col·leccions privades es comprometen a incorporar a les seves col·leccions obres d'entre les presentades per les galeries participants a BGW. El Programa d'adquisicions contribueix a la dinamització del mercat i dona visibilitat a l'adquisició d'art, necessària per un ecosistema artístic sostenible. En la seva novena edició, ha comptat amb la participació de:

Eurostars Hotel Company: a través de la seva cadena hotelera, Grupo Hotusa demostra la seva sensibilitat cultural amb diverses iniciatives. El propòsit és contribuir a la societat a través de la cultura, vinculant els hotels amb els seus destins. Els hotels de la cadena alberguen exposicions, esdeveniments culturals i activitats artístiques, consolidant-se com una plataforma per a la promoció i difusió del panorama artístic actual. Eurostars Hotel Company compta amb una destacada col·lecció d'art, que s'enriqueix mitjançant un programa d'adquisició d'obres de reconeguts artistes contemporanis.

La **Fundació Vila Casas**, fidel a aquesta iniciativa des de la seva primera edició el 2017, és una institució sense ànim de lucre fundada per l'empresari Antoni Vila Casas (Barcelona, 1930 — 2023) el 1986 per promocionar l'art contemporani català, i compta actualment amb quatre espais expositius, a través dels quals s'exhibeix el fons permanent de la col·lecció i se celebren exposicions temporals.

Per segon any consecutiu, s'ha incorporat la **Fundació Úniques**, entitat privada dedicada a promoure l'art contemporani creat per dones que viuen i treballen als Països Catalans. L'objectiu és ampliar la seva presència als escenaris internacionals i afavorir la consolidació de la seva representativitat professional a través de programes artístics i culturals, la promoció del col·leccionisme i el foment de l'activisme social.

També ha reprès el seu compromís **zardoz.club**, una galeria d'art i una col·lecció d'art en evolució fundada el 2020 pel col·leccionista i curador brasiler-espanyol Tales Tommasini, dedicat a l'art digital. Ha presentat més de 30 exposicions amb obres de la seva col·lecció, així com mostres curades d'artistes i institucions de tot el món. Tommasini ha comissionat col·leccions d'art digital d'artistes com Regina Silveira, Ana Maria Tavares, Novíssim Edgar, Theo Firm, Yuri Tuma, Pablo Pérez Sanmartín i Elena Juárez.

S'hi ha sumat de nou la **Fundació Sorigué**, que els darrers 25 anys ha construït la seva reconeguda col·lecció d'art contemporani. A la seva seu de Lleida, la Fundació Sorigué organitza exposicions temporals promovent així la creació contemporània i la seva difusió. Amb el mateix objectiu, treballa en una activa política de préstecs, de col·laboracions i coproduccions.

Finalment, la col·lecció de **Manuel Expósito**, que s'inicia el 1996 i es caracteritza per un enfocament eclèctic, tant en el que respecta als gèneres artístics com als perfils dels i les artistes. Reuneix principalment obres pictòriques i escultòriques d'artistes nacionals de mitjana carrera, nascuts en la segona meitat del segle XX, així com de creadors emergents ultracontemporanis, amb un enfocament centrat en les noves avantguardes urbanes, l'hiperrealisme, el conceptualisme pop i neobarroc, i un marcat interès per propostes discursives iròniques, paradoxals i crítiques.

EUROSTARS HOTEL COMPANY

ProjecteSD

LUCE: Flamencos Delta del Ebro, 2025

Transfers sobre paper, 10 x 69,5 cm. Obra única

COLECCIÓN MANUEL EXPÓSITO

Bombon Projects

Eva Fàbregas: Exudate #72, 2025

Malla elàstica, poliestirè i plàstic

80 x 160 x 170 cm (mides aproximades)

FUNDACIÓ VILA CASAS

Palmadotze

Susanna Inglada: It's you, 2023-2025.

Carbonet i grafit sobre paper

Mides variables

ZARDOZ.CLUB — TALES TOMMASINI

Chiquita Room

Bruno Munari:

Negativo-positivo, 1973.

Serigrafia sobre paper

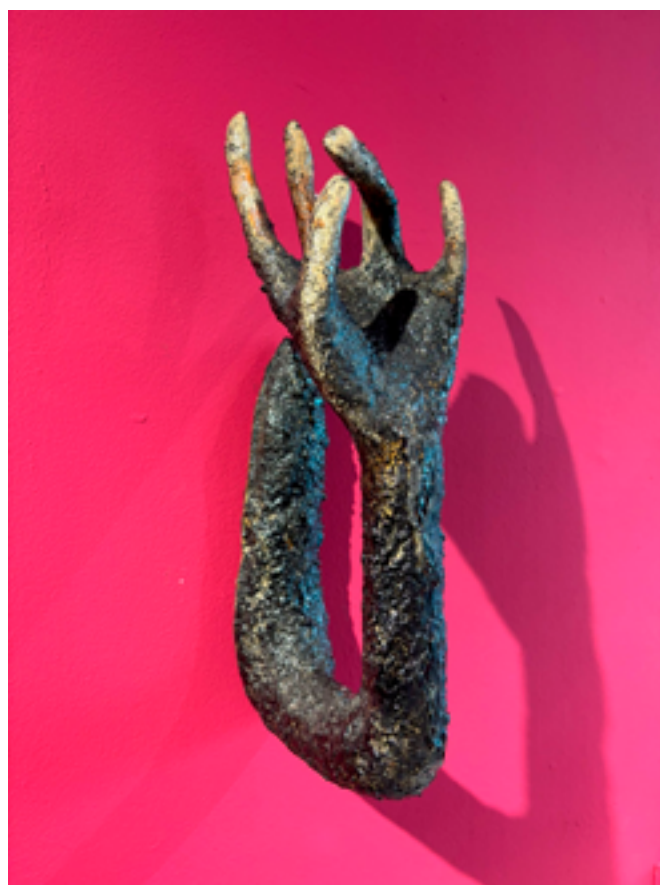
50 x 50 cm

House of Chappaz

Raisa Maudit: La Grieta La Revelación, 2022-2024.

Estructura metàl·lica, ceràmica, cendra volcànica del Tajogaite.

Mides variables.

FUNDACIÓ ÚNIQUES

ADN Galeria

Laura Llanelli: Secrets

Errant Festival, Solsona. 17 de julio de 2021

VII Foro cultura y ruralidades, Tortosa

POESIA i +, Caldes d'Estrach

Quasiveu, Amposta

2025

Targeta de memòria MicroSD muntada sobre passepartout imprès, marc de fusta natural i vidre museu. Marc 14,8 x 21 cm/c.u.
Edició 2 de 3 més prova d'artista.

FUNDACIÓ SORIGUÉ

ProjecteSD

LUCE: Toldo masías, 2025

Composició fotogràfica i retall de tendal usat, 3 parts

Mides totals: ca. 80 x 220 cm

Obra única

LUCE/PH 8

Codirecció:

Mariña Á. Pino & Andrea Rodríguez Novoa

Programa Convidades (BGW PRO):

Andrea Rodríguez Novoa

Assistent de coordinació i comunicació:

Alessa Alcántara Rosales

Comitè de selecció: junta directiva d'Art Barcelona — Associació de galeries:

President: Quico Peinado (àngels barcelona)

Vicepresidenta primera: Patrícia de Muga (Prats Nogueras Blanchard)

Vicepresident segon i tresorer: Victor Lope (Victor Lope Arte Contemporáneo)

Secretària: Joana Roda (Bombon Projects)

Vocals: Silvia Dauder (ProjecteSD), Marc Domènech (Galeria Marc Domènech),

Joan Anton Maragall (Sala Parés), Miguel Ángel Sánchez (ADN Galeria),

Jorge Bravo (ethall)

Delegat de la junta per BGW2025: Victor Lope

Prensa:

Teresa Vallbona [recull de premsa [AQUÍ](#)]

Disseny:

Todojunto

Documentació:

Cecilia Díaz Betz, Paula G. Monar

Acompanyament:

Sandra Costa, Pilar Cruz, Jordi Garrido, Carla Jaria, Alexandra Laudo, Rosa Lleó,

Anna Pahissa, Sofía Williamson, Arantxa Zulema.

L'onzena edició de Barcelona Gallery Weekend ha comptat amb el suport del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya (ICEC), l'Insitut de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona (ICUB), el Ministeri de Cultura, l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat, i Acció Cultural Española, a través del programa PICE-Visitants.

A més, ha comptat amb la col·laboració de les següents entitats, les quals han donat suport al projecte de diverses formes: Fundació "la Caixa", Fundación ARCO, Museu Tàpies, MACBA, Casa Bonay, Hotel Catalonia, Hotel Condado, The Social Hub, Eurostars Hotel Company, Fundació Sorigué, Fundació Úniques, Fundació Vila Casas, Colección Manuel Expósito, zardoz.club x Tales Tommasini, Escola Superior de Disseny ESDI, BCN Spirit, Lan, El Águila, Fever Tree, MVIPS, The Spider, La Vanguardia, Exibart, Betevé, Graf, El Culturista.

**barcelona
gallery
weekend**

Un
projet de:

AR + B. ArtBarcelona.
Galleries

barcelonagalleryweekend.com